

Marad a trumpizmus – Trumppal

2021 március 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A deep state és a demokraták csak abban a választási eredményben hisznek, amit ők csinálnak el.

Donald Trump az elnöki hatalom átadása utáni első nyilvános beszédét tartotta meg a világ egyik legnagyobb konzervatív rendezvényén, a Konzervatív Politikai Akciócsoport (CPAC) éves rendezvényén a floridai Orlandóban, s több mint egyórás beszédével eldöntötte a kérdést: nem adja át a helyét, nem vonul vissza, folytatja politikai pályafutását.

Optimizmusa korántsem handabandázs, hiszen a legutóbbi hetek amerikai felmérései azt mutatják, hogy a választási „vereség” után is nagy népszerűségnek örvend a republikánus érzelmű szavazók körében, gyakorlatilag meg sem közelítik őket a lehetséges új jelöltek. A konferencia alatt készítették egy felmérést, amely szerint egy esetleges elválasztáson a megkérdezettek 55 százaléka támogatná Trumpot, míg Ron DeSantis floridai kormányzó követi mindössze 21 százalékkal, Kristi Noem dél-dakotai kormányzó pedig a szavazatok négy százalékát kapná meg. Ezen túl tíz kérdeztől hét mondta azt, hogy szeretné, ha Donald Trump indulna a 2024-es elnökválasztáson. Az arányok magukért beszélnek, tény, hogy a ciklus kezdetén Trump a „first” a republikánus oldalon, nélküle egyelőre elképzelhetetlen a konzervatívok jövője.

A Trump-beszéd hatását így jellemezte Michael Whatley, az észak-karolinai GOP (a republikánus pártot gyakran Grand Old Partynak, Régi Nagy Pártnak is nevezik Amerikában) a The Epoch Timesnek:

„Trump elnök képes volt arra, hogy energiát teremtsen és mozgósítson egy olyan szavazói tömböt, amelyhez a GOP hagyományosan nem jutott el, és hatalmas lelkesedést tapasztaltunk országszerte a bázison, amikor a CPAC-nál beszélt.”

Trump töretlen népszerűségének van egy nagyon egyszerű és kézzelfogható oka, amire Whatley nyilatkozata is utal: a volt elnök 2016-ban 64 millió szavazattal nyerte meg a választást, míg 2020-ban ennél tizenegymillióval több, 75 millió szavazatot szerzett, tehát nemcsak kitartott mellette a jobboldali bázis, hanem még növelni is tudta a konzervatívok táborát – és ez nem kis teljesítmény.

De van itt még egy tényező, ami nagyon nem mellékes, és még egyszer vissza kell térnünk rá: az esetleges választási csalás kérdése. Ugyanis Donald Trump kezdettől fogva kétségbe vonta a választások eredményét, sőt egyértelműen választási csalások sokaságáról beszélt, és ezt megpróbálta bizonyítani is, ám az egyes államok bíróságai, illetve a legfelsőbb bíróság sorban visszautasították a beadványokat, a bizonyítási eljárásokat; egyszerűen vagy nem engedték meg a Trump-csapat ügyvédeknek, hogy feltárhassák a bizonyítékaikat, vagy pedig, ha sor is került meghallgatásra, a bíróságok nem vették figyelembe azokat.

Trump ezt véresen komolyan gondolja a mai napig, amire a legnagyobb bizonyíték, hogy a CPAC előtt elmondott beszédében is világosan jelezte: továbbra is fenntartja, hogy az elnökválasztás végeredménye hamis, és valójában ő nyerte meg a választásokat. Márpedig ezzel az állításával a republikánus szavazók többsége azonosul, és ez még egy ok arra, hogy kitartsanak kedvenc elnökük – immáron volt elnökük – mellett a „vereség” után is.

De vajon miért utasították el rendre a bizottságok és a bíróságok a választási csalást bizonyítani szándékozó republikánusok fellebbezéseit, ráadásul következetesen és kivétel nélkül? Erre nehéz lenne választ adni – ám ekkor jött segítségünkre egy elemzés, amelyet egy Molly Ball nevű szakértő-újságíró jelentetett meg a Time magazinban február 15-én.

A választ ebben találhatjuk meg – a szerző akarata ellenére, aki egyébként azt mutatja be a tényfeltáró cikkében, hogy egy széles, titokban megszerveződött globalista-liberális hálózat milyen módon manipulálta az elnökválasztás menetét, a kampányt, a választási jogszabályokat, a politikai hangulatot, a szavazatok számlálását, s végül, de nagyon nem utolsósorban, hogyan akadályozták meg nyomásgyakorlással a választási csalásokat bizonyítandó eljárásokat.

Ez a Molly Ball által is összeesküvésnek nevezett gigacsoportosulás demokrata politikusokból, szakszervezeti vezetőkől, vállalati CEO-kból (vezérigazgatókból), lobbistákból, választási gurukból, techóriásokból (élükön Mark Zuckerberggel), médiumokból stb. állt, a szerző szerint ez befolyásos emberek iparágakon és ideológiákon átívelő közös munkálkodása volt a színpad mögött.

Vagyis demokraták republikánusokkal mőködtek itt együtt. Ez számomra nagyon látványosan bizonyítja, hogy

amikor már jó ideje beszélünk, írunk többen is, az ebben az önvallomásos, büszkélkedő, árulkodó cikkben bizonyítást nyer: létezik a deep state, a mélyállam vagy háttérhatalom, amelyik átnyúl a formális látványpolitikán, s hálózatként jelen van nemcsak a demokraták körében – persze elsősorban ott –, hanem a republikánusok soraiban is. A deep state nem formális, nem választott, nem ellenőrizhető intézmény, amely informális, ellenőrizhetetlen hálózatként működik, ám néha megmutatja magát, mint ebben az esetben is.

Molly Ball (aki a Politico nevű hírportálnak és a CNN-nek is dolgozik) e cikkével persze azt akarta bizonyítani, hogy ez a bizonyos összeesküvés egy nemes cél, a választások tisztaságának és elfogadásának érdekében jött létre, tehát csupa jó szándék és demokratikus meggyőződés vezette a hálózatot. Ám a „nem tudják, de teszik” szellemében írása igazából éppen a választási csalás gyanúját erősíti fel – szigorúan a logika szabályai szerint.

Egyszerű, miért: ha a választási eredmények nyitottak, akkor senkinek nem érdeke, még a háttérhatalom által irányított demokratáknak sem, hogy a választásokon fellépő csalás gyanúját keltő esetek – például a választási szervek manipulálása, többlétszavazatok, érvénytelen levélszavazás, a szavazatszámolás során elkövetett szabálytalanságok stb. – kapcsán ne lehessen fellebbezni és a bíróságok ne vizsgálják meg azokat alaposan és lelkiismeretesen. Ugyanis ha a választások nyitottak és nem manipuláltak, akkor elvileg a republikánusok is csalhatnak – hiszen 2016-ban is csaltak, igaz, Clinton asszony –, és akkor elemi érdeke a demokratáknak, hogy a csalások felszínre kerüljenek, nemde?

Viszont ha az egyik oldal pontosan tudja, hogy mire készül, például szervezett csalásokra és manipulációkra, persze csak őt-hat, billegő és sorsdöntő államban, akkor az lesz az érdeke, hogy a másik oldal – esetünkben a republikánusok – semmilyen módon ne tudja bebizonyítani, még ha vannak is bizonyítékai, hogy az eredményt alapjaiban befolyásoló csalássorozat történt.

Ezt pedig döntően azzal tudják bebiztosítani, ha a republikánus választási eljárásokat, államokon belüli bíróságokat, politikusokat, államok vezetőit stb. végig nyomás alatt tartják és egzisztenciálisan fenyegetik. És pontosan ezt tették – ezt írja meg érzékletes cikkében Molly Ball. Köszönjük meg neki, még ha nem is ez volt a szándéka! Hiszen, kicsit parafrázálva Churchill híres mondását, a deep state és a demokraták csak abban a választási eredményben hisznek, amit ők csinálnak el.

Trump nem tehetett semmit, elhallgattatták, később végleg ki is akarták nyírni az impeachmenttel. Őt, az Egyesült Államok elnökét. Őt, aki állítólag hatalmon volt – vagy mégsem?

De ennyit erről, lépünk túl ezen, és végül nézzünk elre.

Ugyanis van egy jó hírem azoknak, akik Trump mellett voksolnak: a globális elit ugyan visszavágott Trumpnak – nagyon össze kellett szednie magát ehhez, mint a példa bizonyítja –, ám azt nem tudta megakadályozni, hogy négy év alatt Trump is csapatot, sőt hálózatot építsen az adminisztrációban és azon kívül is, a republikánusok körében. Ezt bizonyítja, hogy az elmúlt hetekben számos republikánus honatya és állami vezető állt ki határozottan Trump és a trumpizmus mellett.

És ezért is dönthetett úgy, hogy nem hoz létre egy új pártot, mert úgy látja, esélye van Grand Old Partyn belüli hatalomátvitelre – túl azon persze, hogy a konzervatív szavazatok megosztása két párt között a demokraták bizonyos zelméjéhez vezetne 2024-ben.

Marad tehát a trumpizmus – Trumppal.

Fricz Tamás

A szerző politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló